

Dosarul nr. 3ra-634/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. C.Troianovschi)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. VI.Clima, A.Malfi, E.Palanciuc)

## ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Valeriu Doagă  
Mariana Pitic  
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de  
Consiliul municipal Orhei, reprezentat de avocatul Maxim Sidorenco,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Oficiul  
Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Orhei,  
intervenient accesoriu Întreprinderea municipală „Pentru Achiziții Comerț și  
Piețe” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin  
care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Orhei și a fost  
menținută hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

### c o n s t a t ă :

La 7 iunie 2018, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus  
cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva  
Consiliului municipal Orhei, intervenient accesoriu Întreprinderea municipală  
„Pentru Achiziții Comerț și Piețe” (în continuare ÎM „Pentru Achiziții Comerț  
și Piețe”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că prin  
decizia nr.1.20 din 2 martie 2018 a Consiliului municipal Orhei „Cu privire la  
aprobarea organigramei, statelor de personal și schema de salarizare a ÎM  
„Pentru Achiziții Comerț și Piețe” în temeiul art. 14 alin. (1) și (2) lit. 1) al Legii  
privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28 decembrie 2006, Legii  
salarizării nr.847-XV din 14 februarie 2002, Hotărârii Guvernului nr.743 din 11  
iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie  
financiară și Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010 cu privire la  
cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, a fost aprobată  
organigrama și statele de personal, schema de salarizare ale ÎM „Pentru  
Achiziții Comerț și Piețe” conform anexelor nr. 1, nr. 2 și nr. 3 la prezenta  
decizie.

A invocat că la 14 martie 2018 actul adoptat de Consiliul municipal Orhei  
a fost prezentat spre control Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, iar

în conformitate cu art. 64 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 efectuând controlul sub aspectul legalității deciziei vizate a constatat că actul administrativ enunțat contravine legislației în vigoare, motiv pentru care la 11 aprilie 2018 a înaintat pârâtului notificarea nr.1304/OT8-113, solicitînd abrogarea deciziei menționate, însă nu a primit răspuns.

Din considerentul că după cum a invocat Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat decizia nr.1.20 din 2 martie 2018 a Consiliului municipal Orhei care constituie obiectul prezentei acțiuni a fost emisă contrar prevederilor legale, a fost depusă în ordinea contenciosului administrativ prezenta acțiune, solicitînd anularea deciziei respective. Or, aprobarea organigramei, statelor de personal și a schemei de salarizare nu cade sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr.387 din 6 iunie 1994 „Cu privire la aprobarea regulamentului-model al întreprinderii municipale”, care reglementează datele ce urmează a fi incluse în Statutul întreprinderii municipale.

Prin hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a fost admisă integral, fiind dispusă anularea deciziei nr.1.20 din 2 martie 2018 a Consiliului municipal Orhei „Cu privire la aprobarea organigramei, statelor de personal și schema de salarizare a ÎM „Pentru Achiziții Comerț și Piete”.

Prin decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Orhei și a fost menținută hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au constatat că decizia nr.1.20 din 2 martie 2018 a Consiliului municipal Orhei contestarea căreia a fost solicitată în prezenta speță a fost adoptată de către Consiliul municipal Orhei cu încălcarea competenței, din care considerent a fost anulată. Aceasta, deoarece această atribuție îi revine managerului-șef al întreprinderii, or, administrarea întreprinderii se exercită de către conducătorul (managerul) acesteia, și nu după cum greșit a interpretat pârâtul de către Consiliul municipal Orhei.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 1 aprilie 2019 conform plicului poștal, Consiliul municipal Orhei, reprezentat de avocatul Maxim Sidorencu le-a contestat cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința asupra cererii de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că instanța de apel arbitrar și nefondat nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată.

La fel, s-a indicat că instanțele de judecată au conchis că întreprinderea municipală nu prezintă o structură din subordinea autorității publice locale, în timp ce au omis să se expună asupra prevederilor art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea privind statutul alesului local nr. 768 din 2.02.2000, care determină expres

întreprinderea municipală drept structură subordonată autorităților publice locale.

La rândul său, neaplicarea art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea privind statutul alesului local nr. 768 din 2.02.2000 și întemeierea soluției pe careva argumente care contravin expres normei juridice invocate submină legalitatea actelor judecătorești contestate.

Circumstanțele respective denotă că actul administrativ contestat nu poate fi considerat ca fiind unul ilegal, deoarece la emiterea acestuia Consiliul municipal Orhei s-a condus întru totul de actele normative relevante speței, iar instanțele de judecată nu au făcut referire la vreo normă legală care ar demonstra ilegalitatea acestuia.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere a acțiunii (f.d.116-119).

Prin referința depusă la 16 aprilie 2019, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a solicitat declararea recursului Consiliului municipal Orhei Sociale ca inadmisibil.

Prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală și având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, Completul va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 30 ianuarie 2019 (f.d.101), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către

recurent la dosar lipsesc. Astfel, recursul depus la 1 aprilie 2019 (f.d.119) este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Consiliul municipal Orhei, reprezentat de avocatul Maxim Sidorencu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Consiliul municipal Orhei, reprezentat de avocatul Maxim Sidorencu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia,

coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul municipal Orhei, reprezentat de avocatul Maxim Sidorenco.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Consiliul municipal Orhei, reprezentat de avocatul Maxim Sidorenco se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva